

har jeg i og for sig ikke noget imod, men hvad der angaar Beværtningers Lukketid og deslige, er ikke Ædruelighedsspørgsmaal, men Næringsspørgsmaal, ganske paa samme Maade som andre Butikkers og andre Erhvervs Lukkebestemmelser maa anses for at være. Og en Lovgivning af denne Karakter synes jeg derfor fremdeles maa henhøre under Erhvervenes Ministerium, medens jeg, som sagt, ikke har det mindste imod, at udprægede Lovgivningsspørgsmaal om Fremme af Ædruelighed paa anden Vis henføres til et andet Ministerium, men for Erhvervets Skyld tror jeg, man skal lade Erhvervsspørgsmaalene ligge dér, hvor de rettelig hører hjemme. For saa vidt der maatte være Ønsker indenfor det højtærede Ministerium om at beskæftige sig med dette af det ærede Medlem Hr. Rode rejste Problem, beder jeg i hvert Fald om, at man spørger Erhvervets forskellige Organisationer — saa vil man vistnok faa at vide, hvad det selv anser sig for at være, i højere Grad end man faar det at vide af det ærede Medlem Hr. Rode.

Pitzner: Det ærede Medlem Hr. Stauning maa have misforstaaet mig, hvad den Post, som vi her taler om, under Statsministeriet angaar. Jeg har ikke sagt, at disse Bevillinger var givet af Venlighed; jeg sagde tværtimod, at jeg gav min Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at de ikke var givet af Venlighed, men at de mulig i sin Tid havde været meget berettigede, og jeg tilføjede, at jeg følte mig overbevist om — og det gør jeg —, at der paa Finansloven findes en Uendelighed af Poster, som paa en eller anden Maade, af Venlighed eller af særlig Hensyntagen, er kommet med og mulig — det tilføjede jeg ogsaa — var berettigede, da de kom ind, men hvis Berettigelse er bortfaldet senere. Derfor var det formaalstjenligt, at man sigtede Finansloven meget skarpt, for at de unødvendige Udgifter kunde blive fjernet.

Det ærede Medlem Hr. Stauning nævnte før — det glemte jeg at svare paa —, at vi ikke var gaaet med til at stryge Understøttelser til Rejser i Indlandet for Haandværkere paa § 17. Vi er gaaet med til at gaa ned fra det, som det ærede Medlems Regering havde foreslaaet, 9 000 Kr. til 6 000 Kr., idet vi er gaaet med til at stryge

Understøttelser til alle Rejser i Udlandet. Som Forholdene ligger for Øjeblikket, er det normalt meget vanskeligt og ingen særlig Fordel for Haandværkere at komme ud; det er uhyre svært at faa Arbejde i Udlandet; og hvad Posten til Journalister angaar, gentager jeg, at jeg ikke kan tro andet end, at — maa jeg bruge Ordet — Faget nok skal klare sig selv uden Statsbevilling.

Heilesen: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser om, at Beværtningssager ganske maa sidestilles med andre Næringssager, kan jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at Lovgivningsmagten ved Beværterloven af 10. Maj 1912, og senere Beværterloven af 29. Marts 1924, netop har fjernet denne Lovgivning fra den almindelige Næringslovgivning. Dermed er anerkendt, at der ved denne Lovgivning gør sig andre Synspunkter gældende end de, der anlægges med Hensyn til den almindelige Næringslovgivning. Jeg vil derfor gerne, som jeg tidligere har gjort det her, understøtte det ærede Medlem Hr. Rodes Henstilling til Statsministeren om, at der, naar der skal foretages Forandringer, saa foretages den rimelige Forandring, at Ædruelighedsspørgsmaalet, hvor særlige samfundsmæssige Hensyn gør sig gældende, igen lægges ind under Indenrigsministeriet. Det er da ogsaa højt ejendommeligt at høre, at det just er Socialdemokratiets Ordfører her i Rigsdagen, der gør sig til Talsmand for saadanne Synspunkter som dem, vi hørte af det ærede Medlem Hr. Stauning, naar man ved, at Socialdemokratiet ellers overalt i Verden støtter Ædruelighedsbestræbelserne.

Stauning: Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Heilesen mente med sin sidste Bemærkning, for jeg har ikke med mine Bemærkninger tilsigtet at modarbejde, at Ædrueligheden fremmes, og mine Partifæller herhjemme som i andre Lande kan derfor fortsat virke i denne smukke Retning, som det ærede Medlem har ytret at de arbejder i.

Hvad jeg har udtalt, at Næringsanliggender for Beværtere, Hotelværter o. lign. bør henhøre under det Ministerium, der har Erhvervssager i øvrigt, maa jeg fastholde